

Kellemes Ünnepeket!

PADFIRKA

Az Újpesti Károlyi István Általános Iskola és Gimnázium iskolaújsága

Szerkesztő: Szabadszállási Nagy Hajnalka

- Munkatársak:** 5.b.: Illyés Bianka, Szalai Szonja
5d.: Karácsony Kornél
- 6.a: Paróczai Fanni
- 7.a: Herczog Jázmin, Karászi Dorina
7.b: Csaba Lili, Széki Réka, Szántó Zalán, Tóth Dóra, Vályi-Nagy Dóra
- 8.c: Fodor Krisztina, Salvador-Neto Perla
- 9.a: Bedők Vivien, Pribék Ádám
- 11.b: Szigeti Panka
- 12.b: Szabó Ottó

Címlap: Stermeczky Bogi 8.c, Vályi-Nagy Dóra, 7.b

Fotók: Kerekes György

TARTALOM

Köszöntő.....	3
Reformáció 500.....	4
A tanár is ember! (?)—interjú Deák Krisztina tanárnővel	7
Aktuális—Versenyeredmények.....	10
Beszámoló a szalagavatóról.....	16
Aktuális—A végzős osztályok	20
Képriport a szalagavatóról.....	22
Aktuális—Itt járt a Mikulás!	24
Hahota.....	26
Mini-interjúk.....	30
Így írtok Ti!	32
Gólyák a pácban.....	34
Könyvmolyképző.....	36
Gyerünk a moziba be!.....	38
Faljunk!—Karácsonyi habcsók.....	39
A muzsika hangja.....	40
Félelmetes Halloween.....	42
Ki mit tud?.....	43
Mozaik—Eredményeink, felhívások, meggyás.....	44

KÖSZÖNTŐ

Íme, az idei tanév első Padfirkája! Sajnálatos módon az őszi lap ezúttal nem jelenhetett meg, de reméljük, hogy mindenkit kárpótolni fog ezért fergeteges ünnepi számunk!

Az őszi számos programot és jeles évfordulót tartogatott, ilyen volt a reformáció kezdetének 500 éves évfordulója, valamint a szép kiállítások, melyek iskolánkban nyíltak, nem is beszélve a Károlyi számtalan versenyeredményéről. Sokakra lehetünk büszkék az iskolában, diákokra és tanárookra egyaránt, reméljük, senki sem maradt ki a dicső felsorolásból, amelyet az első oldalakon olvashattok.

Még fel sem ocsúdtunk a Károlyi-hetek zsúfolt napjai után, máris eljött a szalagavató ideje! A két végzős osztály ünnepsége igazán meghatóra sikeredett, nem is beszélve a fantasztikus műsorról és táncokról, amelyekkel a megjelent családtagokat és ismerősöket szórakoztatták. A szervezésért köszönet Fritzné Rausch Katalin és Sárkány Anna 11.-es osztályfőnököknek és palotást lejtő osztályaiknak!

December hatodika eljövételével máris támadott a Mikulás! Az ünnepi hangulatot egy parádés Mikulás-buli alapozta meg, a hagyományos karácsonyi vásárral folytatódik majd, és a közös, valamint az osztályokban megrendezett karácsonyi ünnepségekkel zárjuk az idei naptári évet. Mindezekről természetesen hűségesen tájékoztatjuk a kedves olvasókat, de továbbra is jelentkezik Így írtok Ti rovatunk, olvashattok könyvajánlót, tanárinterjút a méltán népszerű Deák Krisztina tanárnővel, ünnepi horoszkópot, valamint a kissé gyéresebb számú aranyköpést. (Gyűjtsetek!!) Az ünnepekre való tekintettel pedig receptrovatunkban feltárjuk előttetek, hogyan is készül az igazi habcsók.

Az ünnepi számmal a szerkesztőség nevében is kívánok kellemes és tartalmas karácsonyi ünnepeket, boldog újévet a diákoknak, tanároknak, és az iskola minden kedves dolgozójának!

SZ.N.H.

„KEZDET BEN VOLT AZ IGE“
/JN 1, 1/

REFORMÁCIÓ

1517 - 2017

A reformáció születésének 500. évfordulója alkalmából iskolánk programsorozattal emlékezett meg a jeles eseményről. Külső helyszíneken és az iskola épületében egyaránt számos rendezvényre került sor. A minden évben kiírt Károlyi-pályázatok témái idén a reformációhoz kapcsolódtak, és a múzeumi nap is ennek jegyében telt. A következőkben a reformációs hetek eseményeiből adunk ízelítőt.

 Előadás a Károlyi Református Egyetemen.

Október 18-án iskolánk gimnáziumi diákjai közül a történelem fakultációs csoportok tagjai látogatást tettek a Károlyi Református Egyetem jogi karán, az újpesti Viola utcában. Ez alkalomból Szabó László lelkész, hittudományi doktorandusz tartott tanulóinknak előadást a protestantizmusról, a hitújításról, a reformáció jelentőségéről.

🍏 Gyümölcsfaliget-faültetés a református egyházakra emlékezve

Október 26-án szerény ünnepség keretein belül fogadtuk be az iskolánk előudvarán kialakított gyümölcsfa ligetet. A Reformáció 500. éve alkalmából pályázaton elnyert összeg egy részéből öt gyümölcsfát telepítettünk a rákospalotai Borhy Kertészet segítségével.

Az öt fácska (alma, szilva, cseresznye, sárga- és őszibarack) egy-egy történelmi keresztény egyházat jelképeznek. A liget egyben az egyházak - a református, az evangélikus, a baptista, az unitárius és a katolikus - egyházak együttműködését is példázza. A befogadó ünnepségen Takács Judit tanárnő, a humán munkaközösség vezetője mondott köszöntőt. Ezt követően Loránt Gáborné, Anikó hitoktató református hittanos növendékei énekeltek protestáns zsoltárokat.

A fák ünnepélyes megöntözésének eseményénél jelen voltak az iskolánkban szolgálatot teljesítő hitoktatók és lelkészek is.

🍏 Reformáció és művészet

Rendhagyó délutánnak voltunk tanúi iskolánkban 2017. október 25-én. A reformáció 500. évfordulója tiszteletére rendeztünk zene-festés-kézműves délutánt.

Hirman László igazgató köszöntője után Tarcsi-Veres Attila egyházzenei vezető a zsoltárokról tartott előadást, majd zsoltárokat énekelt zongorakísérettel. A háttérben a Vizsolyi templom és a vizsolyi biblia fotói voltak láthatóak - Kerekes György felvételei.

A délután további részében a diákok kézműves foglalkozáson síkbábokat készítettek, majd közös festésen vettek részt.

🍎 Károlyi-vetélkedő a reformáció jegyében

🍎 „Arany képi világa”—a kerületi képzőművészeti pályázat kiállítás-megnyitása és eredményhirdetés Arany János születésének 200. és a reformáció 500. évfordulója tiszteletére

Ünnepélyes eredményhirdetéssel egybekötve nyitottuk meg az *Arany képi világa* címmel meghirdetett kerületi képzőművészeti pályázat legszebb alkotásaiból álló kiállításunkat 2017. november 8-án. A kis műsort Szalay Petra 9. osztályos tanulónk nyitotta meg, aki később a díjazottakat is elegánsan szólította ki, hogy oklevelüket és díjaikat átvegyék.

A műsorban Pirositz Márton 3.-os tanuló Petőfi Sándor Arany Lacinak című versét adta elő, majd a 4.b-ek Őszi hangulat című verses, zenés, táncos kompozícióját láthattuk, hallhattuk. A gyerekek felkészítői Csábi Ágnes, Kuhmann Emese és Kordás-Kovács Beáta voltak.

A műsor után Hirmann László, iskolánk igazgatója mondott köszöntő beszédet, majd a díjak átadása következett. Ebben Lozsekné Tuza Márta, a Károlyi Galéria vezetője is közreműködött.

INTERJÚ DEÁK KRISZTA TANÁRNŐVEL

Tanárinterjú sorozatunk újabb darabjához érkeztünk. Olvassátok szeretettel a beszélgetést iskolánk többszörös Arany-kréta díjas tanárnőjével, aki kevés szabadidejében szívesen olvas skandináv krimiket, szeret főzni és a stressz levezetéseként ruhaboltokat látogat!

Hol született, illetve hol töltötte a gyerekkorát?

- Pesten még csak tizenhat éve élek, előtte Hódmezővásárhelyen töltöttem a gyerekkoromat. Akkor költöztünk oda, amikor hároméves voltam. Nagyon jó gyerekkorom volt.

Többször mesélte nekünk, hogy nem volt egy mintagyerek az iskolában. Mi volt a legnagyobb csínytevése?

- Egyszer, amikor a testvéreimet bántották, a barátnőmmel megfogtuk az illető fiút, elkaptuk, aztán bedobtuk a csalánosba. Illetve ráuszítottuk a tacsó kutyánkat, mert nagyon félt a kutyáktól és elhitettük vele, hogy ez egy vérszomjas tacsó. A szerencsétlen egész délelőtt a mászóka tetején ült. Egy másik eset, amikor az anyukám által megírt történelemdolgozat kérdéseit kiloptam a fiókból, és elárultam a nyolcadikosoknak a vécében. Anyának nem tűnt fel a dolog, mert voltak, akik így is egyesre írták meg.

Mikor fogalmazódott meg a tanárnőben, hogy pedagógus szeretne lenni?

- Már óvodás koromban is tanár szerettem volna lenni, sokat játszottam a babáimmal iskolásat: dolgozatokat írtam helyettük, és rendszeresen vezettem a jegyüket a kis tanári naplómban. Azután volt egy olyan időszak, amikor azt gondoltam, hogy mégsem ez az én pályám: láttam, hogy anyukám mennyit idegeskedik. Aztán a főiskolán döntöttem el, hogy a tanárság mégis nekem való, amikor a gyakorlaton gyerekeket kellett tanítanom. Az nagyon tetszett!

Miért magyart és történelmet szeretett volna tanítani?

- Nagyon szerettem olvasni kisgyerekkoromtól kezdve. Anyukám is történelemtanár volt, és így megkedveltem a történetet. Ebben a két tantárgyban nagyon jó voltam, más nem is jöhetett volna szóba.

Milyen érzésekkel tért haza az első tanítási napjáról?

- Nagyon elfáradtam. Vásárhelyen, a pályám kezdetén, két éven át még napköziben dolgoztam másodikosokkal. Az sem volt egy leányálom! Az első tanítási napomon két másodikos fiú összeverekedett és nekem kellett szétszednem őket. De amúgy tetszett, jó társaságba kerültem. Az iskola, ahol először tanítottam, jó kis közösség volt és szerettem ott dolgozni. Azon a verekedésen kívül nagyon sok szeretetet is kaptam, már az első napon.

A TANÁR IS EMBER! (?)

Miben változtak a pályája kezdete óta a tanulók?

- Olyan nagy változást nem látok. A Károlyi nagyon jó iskola, és szerintem itt nincsenek olyan problémák, mint amilyenek a pályám kezdetén voltak a vidéki iskolákban. Nem tudom azt mondani, hogy a mostani gyerekek sokkal rosszabbak. Meg hát annyi idő még nem telt el, hogy azt mondjam, hogy bezzeg akkor még minden más volt, mikor kezdő voltam.

Ha nem pedagógus lenne, akkor most mely szakmát vagy szakmákat választaná szívesen?

- A magyar mindig nagyon érdekelt, és szerettem volna újságíró lenni. Ez volt az, ami vonzott. Csak aztán kipróbáltam a tanítást a főiskolán, és megtetszett. Meg aztán, ahogy már említettem, anyukám is tanár, így én gyerekkoromtól kezdve belesöpöngtem ebbe. Bár elgondolkoztam, hogy milyen lehet belsőépítészek lenni, mert mindig is szerettem lakberendezős műsorokat nézni... viszont egyrészt sajnos nem tudok rajzolni, másrészt matek kellett volna hozzá.

Mit szeret, és mit nem szeret a tanításban?

- Szeretem azt, hogy változatos, hogy mindennap van valami új meglepetés. Amit nem szeretek, azok a nem tanítással kapcsolatos dologok, mint például a sok adminisztráció. De szeretek osztályfőnök is lenni, mert jó érzés, hogy ötödikben kapok egy tízévesekből álló közösséget és nyolcadikra már kis felnőttek lesznek—ez pedig az én művem is! Azt is úgy szeretem, amikor megkapok egy ötödikes osztályt magyarból vagy töriből, és nyolcadikban velem zárnak, mert így teljesen látványos a fejlődés, ami végbemegy.

Ha újra kezdhethné, akkor is a tanári pályát választaná?

- Igen! Nagyon sok örömet ad ez a pálya, sokszor morgok ugyan, de azt gondolom, hogy ez igazán színes hivatás. Nyilván bele lehet fásulni, de aki szívvvel csinálja, annak nem.

Amióta tanár volt-e valami kedves vagy vicces iskolai története?

- Amikor idekerültem, volt egy nagyon vicces osztály, ők ma már huszonévesek. Április elsején úgy vicceltek meg, hogy egy gumi madárpókot raktak a plafonra és damillal rögzítették. A terv az volt, hogy leejtik a fejemre, mert tudták, hogy nem szeretem a pókokat. De lebuktak! Ugyanis óra elején folyamatosan a plafont nézték, és ezt észrevettem. A másik meglepetés ugyanebben az osztályban volt: az óra kezdetén jelentették az egyik gyereket hiányzónak, és én be is írtam a füzetembe. Aztán az a kistermetű fiú hirtelen kiugrott az íróasztal tartójából és megijesztett, hogy hoppá, április elseje van, Kriszta néni!

A TANÁR IS EMBER! (?)

Követtek-e el esetleg önnel a tanulók más diákcsínyeket? És ha igen, hogyan reagálta le?

- Hát persze, diákcsínyek az április elsejei tréfák, sőt a puskázás is. De én is voltam gyerek én is puskáztam annak idején. Egyszer figyelmeztetek, de a következőnek már vannak következményei. Az egészséges csínyeket szeretem, azt nem, ami sumákolás és hazugság. De ha valami vicces, azt szerintem jól reagálok le. Illetve vannak gyerekek, akiknek néha a saját stílusában kell visszaszólni, viccesen. Ez sokszor célravezetőbb bizonyos esetekben.

Már többször is elnyerte az Arany-kréta díjat. Mit gondol, a diákok többsége miért szavazott önre?

- Ezt inkább ti tudnátok megmondani, hisz ti szavaztok. Ez a díj nagy büszkeség nekem. Nagyon örülök, hogy ilyen sokszor megnyertem. És hogy miért? Szerintem egyrészt azért, mert empatikus vagyok a diákjaimmal, másrészt értek a nyelvükön és sokszor érzem a bizalmukat is az irányomban. És remélem, hogy az óráimat is érdekesnek találják a gyerekek, azért szavaznak rám.

Ön hogy szokta tölteni a karácsonyt, esetleg van-e valamilyen hagyományuk?

- Mióta gyerekeim vannak, nagyon szeretem a karácsony előtti időszakot. Szeretem kitalálni, minek örülnének, együtt feldíszítjük a lakást, megnézzük a fényvillamost és a karácsonyi vásárt. Amúgy nálunk kicsit rendhagyó a karácsony. A nagyszülők messze laknak, így itt Pesten mi egy nappal hamarabb ünnepeünk. Nagy szertartás van nálunk: eljátsszuk a gyerekeknek, hogy el kell menni a benzinkútra, de előtte az apukájuk visszaszalad a pénztárcájáért... persze ő ezalatt az ajándékokat rakja be a fa alá. Elmegyünk tankolni, és amikor visszaérünk és belépünk az ajtón, ott vannak az ajándékok a fa alatt. Ez a mi kis saját szertartásunk. Másnap, harmadnap körbejárjuk a családot, elmegyünk az anyukámhoz és a tesómékhoz, majd az apósomhoz. Szilveszterkor pedig a barátainkkal vagyunk.

Karászi Dorina 7.a, Paróczai Fanni 6.a

AKTUÁLIS-VERSENYEREDMÉNYEK

Ősszel zajlott az élet, felsőben és gimiben, suliban és kerületben számos versenyen mérhették meg magukat a diákok. Eredményesen!

Helyesírási verseny:

5. évfolyam:

1. Kovács - Márkosi Liza 5.a, 2. Fontányi Alexandra 5.a, 3. Szalai Szonja 5.

6. évfolyam:

1. Horváth -Tőkés Konrád 6.a, 2. Simon Bertalan 6.c, 3. Szabó Balázs 6.c

7. évfolyam:

1. Botos Gergely 7.a, 2. Karászi Dorina 7.a, 3. Szilasi Zsófia 7.b

8. évfolyam:

1. Lukácsovics Eszter 8.c, 2. Kovács Anikó 8.c, 3. Hladony Kristóf 8.a

A reformáció 500.évfordulójának tiszteletére meghirdetett versenyek:

Reformációs plakátverseny

Kiemelkedően igényes, szép plakátot készített:

5 - 6. évfolyam: 5.c, 5.d, 6.b, 6.c

7 - 8 évfolyam. : 8.a, 8.c

Reformációs Károlyi pályázatok:

A reformáció és a könyvnyomtatás témában: Ureczky Lilien 8.b

A „magyarról magyarra” anyanyelvi műfordítás témában: Paál Petra 7.c

A „mit jelent számodra a barátság” témában: Magyar Emma 6.b osztályos tanuló verse és Horváth-Tőkés Konrád 6.a plakátja

Osztályok közötti komplex Károlyi vetélkedő:

I. helyezést ért el:

5.-6. évfolyam: 5.d osztály

7.-8. évfolyam: 8.c osztály

Matematika

5. évfolyam:

I. Retzer Regina 5.c, II. Kovács-Márkosi Liza 5.a, III. Schindler Anna 5.a és Csaba Levente 5.a

6. évfolyam:

I. Vass Boglárka 6.a, II. Vígh Teodóra 6.c, III. Pál Viktória 6.b és Simon Bertalan 6.c

7. évfolyam:

I. Szántó Zalán 7.b, II. Nerada Balázs 7.b, III. Szilasi Zsófia 7.b és Jóna Dániel 7.a

8. évfolyam:

I. Mayer Attila 8.a, II. Kovács Anikó 8.c és Steierlein Balázs 8. C, III. Igaz Kinga 8.a

AKTUÁLIS-VERSENYEREDMÉNYEK

Német nyelv:

Egyéni versenyek

7.-8. évfolyam:

I. helyezett: Somogyi Lili 8.a és Nerada Balázs 7.b

II. helyezett: Szilasi Zsófia 7.b

III. helyezett: Szántó Zalán 7.b

Csapatversenyek:

5-6. évfolyamok:

I. Németh Levente, Sándor Petra, Andó Nikolett (6.a)

II. Rudolf Liliána, Matafán Ferenc, Stefán Erik (6.a)

III. Singer Zsófi, Jámbor Árpád, Schindler Anna (5.a)

7-8. évfolyamok:

I. Lukácsovcics Eszter Anna 8.c, Ratkai Dóra 8.a, Somogyi Lili 8.a

II. Nerada Balázs 7.b, Szilasi Zsófia 7.b, Szántó Zalán 7.b

III. Molnár Flóra 8.a, Kovács Anikó 8.c, Tóth Kata 8.c

Angol nyelv:

Egyéni versenyek:

5. évfolyam:

I. helyezett: Hubai Lili 5.a

III. helyezett: Rácz István és Rosengárt Gabriella 5.b

6. évfolyam:

I. helyezett: Hosszú Vivien és Horváth-Tőkés Konrád 6.a

II. helyezett: Szellák Daniella 6.b és Kocsy Emese 6.c

III. helyezett: Safranek Bence és Pál Viktória 6.b

Különdíjas: Szeghalmi Nadin 6.c osztályos tanuló

7. évfolyam:

I. helyezett: Rubik László 7.a

II. helyezett: Csiki Mónika 7.c és Polgár Patrik 7.a

III. helyezett: Ilyés Levente 7.b

AKTUÁLIS-VERSENYEREDMÉNYEK

Csapatversenyek:

5. évfolyam:

I. THE BOSSES 5.c csapata: Hangay Luca, Fontányi Alexandra, Sándor Zsombor

II. CANDY BUNNIES 5.a csapata: Kovács-Márkosi Liza, Gödöny Vivien, Hubay Lili Gréta

III. ANGOLNÁK 5.d csapata: Sándor Kinga, Sütő Emese, Szalay Kitti

6. évfolyam:

I. 6.c csapata: Kocsy Emese Németh György Gersei Luca

II. helyezettek: Pál Viktória 6.b Varga Sára 6.b Vass Viktória 6.a

III. helyezettek: Szeghalmi Nadin 6.c Szabadi Zsófia 6.c Farkas Anna 6.a

7. évfolyam:

I. 7.b csapata: Ilyés Levente Tomeg Zsófia Barna Réka

II. 7.a csapata: Szarka Zsombor Rubik László Benke Dominik

III. 7.a csapata: Farkas Elek Polgár Patrik Jóna Dániel

8. évfolyam:

I. 8.c csapata: Kondor Balázs, Jeviczky Botond, Steierlein Balázs

II. 8.a csapata: Baranyai Lilla, Erdei Anna, Hladony Kristóf

III. 8.b csapata: Csatádi Petra, Kőhalmi Réka, Ureczky Lilien, Kreis Barbara, Nagy Dorina, Zámberi Réka

📖 Magyar nyelv és irodalom:

A kerületi Arany János szavaló verseny:

2. helyezést ért el:

Fekete Márk 5. b

4. helyezést ért el:

Szellák Daniella 6.b

6. helyezést ért el:

Nagy Mercédesz 5.a

Felkészítő tanáruk: Gulyás Katalin, Deák Krisztina és Laczkó Andrea

A kerületi helyesírási verseny:

4. helyezést ért el:

Kovács-Márkosi Liza 5.a

6. helyezést ért el:

Botos Gergely 7.a

Felkészítő tanáruk: Laczkó Andrea és Deák Krisztina

📖 Történelem:

A kerületi helytörténeti vetélkedőn:

Iskolánk 8.c osztályos csapata I. helyezést ért el.

A csapat tagjai: Stermeczky Boglárka, Lukácsovics Eszter, Salvador - Neto Perla, Kondor Balázs, Vincellér Marcell

Felkészítő tanáruk: osztályfőnökük, Deák Krisztina

AKTUÁLIS-VERSENYEREDMÉNYEK

Fizika:

UMSZKI Komplex természettudományi verseny:

II. helyezett csapat: Salvador-Neto Perla 8.c, Kondor Balázs 8.c, Vincellér Marcel 8.c

Felkészítő tanáruk: Szegedi - Vargháné Bednay Györgyi

III. helyezett csapat: Hladony Kristóf 8.a, Molnár Flóra 8.a, Erdei Anna 8.a

Felkészítő tanáruk: Csernyánszkyé Nagy Tünde

Földrajz:

UMSZKI Komplex természettudományi verseny:

I. helyezett: Tóth Boglárka 8.a, Igaz Kinga 8.a, Németh Eszter 8.a

Felkészítő tanáruk: Csatlósé Miklós Anna

Informatika:

Babits Kupa informatika verseny:

VI. helyezést ért el: Vályi - Nagy Dóra 7.b

Felkészítő tanár: Virga Mariann

Német nyelv:

UMSZKI csapatverseny:

III. helyezést érték el: Kovács Anikó 8.c, Lukácsovics Eszter 8.c, Somogyi Lili 8.a

Felkészítő tanáruk: Kisné Zámbó Éva

Bolyai Matematika csapatverseny (területi forduló):

IV. helyezett csapat: Tóth Boglárka 8.a, Igaz Kinga 8.a, Németh Eszter 8.a

Felkészítő tanáruk: Farkasné Balogh Éva

V. helyezett csapat: Lukácsovics Eszter 8.c, Kovács Anikó 8.c, Fodor Krisztina 8.c

Felkészítő tanáruk: Farkasné Balogh Éva

VIII. helyezett csapat: Bereczki Áron 7.b, Nerada Balázs 7.b, Szántó Zalán 7.b

Felkészítő tanáruk: Szegedi - Vargháné Bednay Györgyi

GIMI

Irodalmi pályázat a reformáció 500. évfordulójának tiszteletére:

A legkiemelkedőbb munkákat készítették: Szigeti Panka 11.b, Domak Zsófia 11.b, Nagy Dóra 12.a

"Arany képi világa" kerületi képzőművészeti pályázat:

II. Sárjai Gréta 11.a Ősz - Varga Lilla 10.b III. Büte Beatrix 10.a

AKTUÁLIS-VERSENYEREDMÉNYEK

Fizika:

Találmányok és kísérletek:

I. Hógolyók 10.a: Horváth Zsolt Nuszpl Botond Szabópál Zoltán

II. Chiken Viking 10.a: Homonnay Máté Toldi Bálint Lowack Márton

III. Robbantók 10.a: Dóczi Norbert Al-Khrasani Amira

Különdíj : Villamoskerék pumpálók 9.a: Farkas Levente Szabó Levente Tömpe Bálint

Német csapatverseny:

1. helyezett: 11.a

Etzl Regina, Herczku Bianka, Molnár Eszter

2. helyezett: 10.a

Al-kharasani Amira, Dóczi Norbert, Lowack Márton

3. helyezett: 9.a

Kun Enikő, Mayor Mira, Sinkó Orsolya

Angol filmvetítés csapatverseny:

1. hely: Banana Group

Kása Melinda, Németh Martin, Szekeres Mátyás 9.b

2. hely: 'Tömegverekedés a lakatlan szigeten' csapat

Csavajda Lilla, Hegedűs Péter, Szatmári Márk János 9.b

3. hely: English Masters

Homonnay Máté, Lowack Márton, Tóth Kristóf 10.a

Magyar nyelv és irodalom:

A kerületi Arany János szavaló versenyen :

II. helyezést ért el:

Fedorov Eszter 9.a

Felkészítő tanára: Gombos Tünde

Paál Eszter 9.b a zsűri különdijában részesült

Felkészítő tanára: Kallai Klára

AKTUÁLIS-VERSENYEREDMÉNYEK

Bolyai: országos döntőben az alsósok!

Az országos *Bolyai Tanulmányi Csapatversenyeknek* nagy hagyománya van. Minden évben több csapattal indulunk matematikából, természetismeretből és anyanyelvből is.

Az idei Észak-Budapesti körzeti fordulón kiemelkedő eredmények is születtek a *Bolyai Anyanyelvi Csapatversenyen*, melyet az Újpesti Bajza József Utcai Általános iskolában rendeztek meg november 10-én.

A IV., a XIII. és a XV. kerület összevont versenyén két csapatunk ért el első helyezést.

A 3. évfolyamon 42 indulóból került az első helyre a 3.a osztály csapata.

Tagjai: **Harmati Luca Borka, Molnár Dóra, Nagy Balázs és Szent-Iványi Imre.**

Felkészítő tanítók: Csábi Ágnes és Kárpáti Beatrix

A 4. évfolyamon 68 induló közül került ki győztesen a 4.a csapata.

Tagjai: **Baranyai Lilla, Dávid Márton, Demján Lilla és Pál Máté.**

Felkészítő tanítók: Varga Zsoltné Mónika és Márkus Csilla

Mindkét csapat képviseli az iskoláját, Újpestet - és persze saját magát - az országos döntőben.

Gratulálunk és sok sikert kívánunk!

Alsós versmondók sikere

2017. november 14-én, a magyar nyelv napja alkalmából került sor a kerületi Arany János Szavalóversenyre az Ady Endre Művelődési Házban. Az alsó tagozaton Petőfi-verssel is lehetett nevezni.

A következő szép eredmények születtek:

2. évfolyamon:

1. helyezés: Répási Benedek 2.a
2. helyezés: Landmann Dorottya 2.a
3. helyezés: Várkonyi Dániel 2.b
4. helyezés: Szívós Melinda 2.c

3. évfolyamon:

1. helyezés: Flórea Zsombor 3.a
1. helyezés: Pirositz Márton 3.a
3. helyezés: Horváth Lili 3.b
5. helyezés: Tóth Csenge 3.b

Felkészítő tanítók:

Garamszegi Anett 2.a, Györkös Bernadett 2.b, Nagy Hajnal 2.c, Csábi Ágnes 3.a és Monori Karina 3.b

Gratulálunk!

15

A SZALAGAVATÓ BÁL EGY VÉGZŐS SZEMSZÖGÉBŐL

Már mindannyian tükön ültünk, és vártuk, hogy elérkezzen ez a nap, amikor megmutathatjuk majd az iskolánknak, tanárainknak, barátainknak és szüleinknek: méltó viselői leszünk a szalagoknak.

Történetünk 2017. november 24-én játszódik. Az idő egyre múlt. Már mindenki nagyon készülődött az estére. A lányok a hajukat igazgatták, a fiúk az ingük ráncait simígtatták és készülődtek a „nagy megmérettetésre”.

Ahogy közelebb értünk a helyszínhez, már láttunk némi mozgolódást, de ahogy beljebb értünk láttuk, hogy még csak a szervezők forgolódnak a környéken.

Én már korán megkezdtem a zongora „behangelését”, hogy gyakoroljam a darabokat, amikor egyszer csak rádöbentem, hogy mintha nem hallanám a hangot... Érdekes, gondoltam magamban és újra nekikészültem a darabnak, ujjaimat ráhelyeztem a fehér, fényesen csillogó billentyűkre, és ahogy megtaláltam a megfelelő akkordot, leütöttem a billentyűket, de semmi. Nem értettem mi lehet a gond! Aztán persze nagy nehezen realizálódott bennem, hogy a zongora be sincs élesítve, magyarul még be sem volt dugva a konnektorba. Szelíd mosollyal az arcomon vettem tudomásul, hogy mégsem velem van a gond. Felálltam, odamentem a nézőtérhez és leültem egy padra. Még mindig csak a szervezők sertepeleltek mindenütt, más nem volt még a teremben az énekes kollégáimon kívül. Aztán egy pár perces várakozás után jelezték a technikusok, hogy mehetünk próbálni, és most már hallani is fogjuk magunkat. Felsőhajtottam – na végre! Bele is kezdtem a számokba. Beállítottuk a hangszórókat, az énekesek üzembe helyezték hangszálaikat, és elkezdtek a próbát. Közben észrevettük, hogy egy-két ember elszórva már el is foglalta helyét a nézőtér soraiban. Lassan befejeztük a gyakorlást, és elkezdtünk ráhangolódni az estére. Megjelentek a szalagra várók, no meg a nézőtér sorai is egyre zsúfoltabbá váltak. Még egy teljes óra van hátra kezdésig – mondta az egyik végzős diák, de nem sokan reagáltak rá. Egy fél óra múlva odajött hozzám az osztályfőnököm, és szólt, hogy ideje átöltöznöm, tudniillik akkor még egy sima pólóban és farmerben mászkáltam a sok öltönyös, alkalomhoz illő megjelenésű ember között.

Na, jól van – gondoltam magamban, átöltözöm! Persze tudtam azt is, hogy addig lehetek csak „biztonságban” amíg civilben vagyok, mert amint felveszem az öltönyt, rögtön belecsöppenek a bálba. Úgyhogy nem kapkodtam el a dolgot. Aztán tudtomra adták, hogy most már tényleg érdemes lenne átöltözni, mert tizenöt perc múlva kezdünk. Húú, hát kissé feszültebbnek éreztem magam, de bementem az osztályunknak kijelölt öltözőbe, és felvettem a szalagtűzésre előkészített öltönyömet. Szép sorban beálltunk egymás mögé a folyosón, és vártuk, hogy elkezdődjön a bál. A műsor első része a végzős osztályok bemutatása volt, az igazgató úr nyitóbeszédével összekapcsolva. Azután jöttek a szalagtűzések. Ismét szépen kivonultunk, és beálltunk két sorba egymás mögé. Nézelődtünk jobbra-balra, kerestük a nézőtéren a hozzánk tartozókat, akik ünnepélyes figyelemmel követték az eseményeket és közben remegő lábakkal várakoztunk egy szál fehér rózsával kezünkben arra, hogy meghalljuk a nevünket, és feltűzzék a szalagot. Én is keresgéltem a szüleimet, barátaimat, rokonaimat. Sajnos nem tudott eljönni mindenki... Ez szomorúsággal töltötte el a szívemet, de nem sokáig volt időm búsulni, hirtelen gondolatban is vissza kellett térnem a sorba, ahol álltam. Végül elhangzott a nevem. Szépen kiléptem, és remegő lábbal elindultam az osztályfőnököm felé, aki már várt, hogy feltűzhesse a szalagot. Odaértem, megköszönte, hogy az osztályába jártam, és meghatódva feltűzte a szalagot, én pedig átadtam a virágot, amit egészen addig görcsösen szorongattam a kezemben. Visszaálltam a helyemre, majd sorban, ugyanúgy ahogy jöttünk, visszavonultunk, és átadtuk a terepet a többieknek.

Ezek után jött a palotás. No, erre nagyon kíváncsiak voltunk, ugyanis tavaly ilyenkor még mi álltunk azokban a ruhákban a tánctéren, mit sem foglalkozva azzal, hogy jövőre már egy sokkal komolyabb esemény részeivé válunk. Úgy néztük őket, mintha csak magunkat láttuk volna a múltból...

Különböző zenei és táncos programok színesítették az este további részét, amelyek alatt mi nagy hevesen öltözködtünk, mert a következő műsorszámok között voltak az osztálytáncok is. Pár perc volt már csak kezdésig. A tánctanár odalépett hozzánk, mondott pár biztató szót, és ezután egy nagy kört alkottunk.

Egymás kezére tettük kezeinket, és egy közös csapatkiáltással tettük még szorosabbá azt a köteléket, ami akkor egy profi tánccsapatként tartott minket össze. Kivonultunk. Mindenki elfoglalta a helyét a tánctéren, és vártuk, hogy felcsendüljön a zene. Hirtelen minden elsötétedett körülöttem... aztán az egyik pillanatban már csak arra eszméltem fel, hogy táncolok, táncolunk a tekintetek kereszttüzeiben. Megmondom őszintén, nem volt egy könnyű menet, volt bennünk izgalom rendesen, de végül is azt hiszem, nagyon jól összehoztuk. Meghajoltunk és szépen kivonultunk. Nagy tapsot kaptunk.

Aztán a másik végzős osztályon volt a sor, hogy megmutassa, mi is ragadt rá az elmúlt hetek, hónapok táncóráiból.

Már bőven túl voltunk a felén. Ez valahogy megnyugvással töltött el mindannyiunkat, ugyanakkor tudtuk, hogy még hátravan a neheze. Következtek a zenés műsorszámok, amikre nagyon sokat gyakoroltunk. Először az osztálytársammal közös produkciót adtuk elő. Felkonferáltak minket, én leültem a zongorához az énekes pedig felállt az emelvényre. Szépen elkezdtek a zenét, és a zongoraszólót finoman összeillesztették az énekkel. Sajnos technikai problémák miatt a hangosítás nálunk nem volt túl jó, én nem nehezen hallottam, hogy mit játszok, a társam pedig azt, hogy hogyan énekel. De mint két rutinos ember, akik már nem először csinálnak ilyet, simán megküzdöttünk a problémákkal és sikerrel zártuk a közös produkciót. Ahogy vége lett, hirtelen kaptam egy „fülest”, hogy kimarad a köztes program és ismét én jövök a következő zeneszámmal. Ettől egy fél pillanatra elfehéredtem, mert nem számítottam rá. Szívesen pihentem volna egy kicsit a két szereplés között, de erőt vettem magamon, visszafordultam a nézőtér felé, ismét leültem a zongorához, és folytattuk a következő produkciónkkal. Most egy lányt kísértem, és úgy éreztem, ez is nagyon jól sikerült. Óriási tapsot kaptunk. Most már közeledett a szünet, de előtte még az osztályvideókat vetítették le. Nagyon nagy élmény volt újra látni azt a művet, amin az megelőző hetekben éjszakákig dolgoztunk. Bár a hangosítással volt néhány kisebb probléma, de azért élvezhető volt mindkét kisfilm. Ismét nagy tapsvihár söpört végig a csarnokon, ezek után szünet következett. Kaptunk pár perc pihenőt, odamehettünk hozzátartozóinkhoz és válthattunk pár szót velük.

Gyorsan eltelt a szünet, az emberek kólával és pereccel tértek vissza a nézőtérre és elkezdődött a második és egyben utolsó felvonás: a keringő. A szünetben már magunkra öltöttük a frakkot, a lányok pedig a szebbnél-szebb ruhákat, és felkészültünk a nap utolsó megmérettetésére. A már jól ismert kedves kis téglafalú folyosón beállt mindenki a maga párja mellé, és vártuk, hogy kinyissák a vasajtókat, és utoljára a táncterre léphessünk. Nagyon izgultunk, mivel ezúttal egy sokkal komolyabb formációt kellett eljárnia kis tánccsapatunknak. Kinyíltak az ajtók, és egyszer csak felcsendült a jól ismert dallam: élő zene volt. Egy velünk egyidős fiatalember tette hangjával még emlékezetesebbé a bevonulásunkat.

A szép dal után felcsendült a keringőnk zenéje. A párok biztatóan néztek egymás szemébe, ezzel jelezve: ügyes légy! Szépen elkezdtük, forogtunk, majd tánc közepén elérkeztünk—ahogy már a próbákon is hívtam— a „kritikus részhez”: az emeléshez. Húú, hát nem vagyok biztos, hogy sikerülni fog – gondoltam magamban, de a fiúk máris szorosan megfogták egymás kezét, a lányok már ültek is rá, és következett az emelés, amit egy teljes körös forgás követett. Sikerült! – gondoltam megkönnyebbült vigyorgás közepette.

Aztán a tánc végéhez értünk, emelés jött újból, de már csak a párjainkat kellett a karunkba kapni. Amikor ide értünk, megint megijedtem, ugyanis ezekben az elegáns ruhákban még egyszer sem próbáltuk el ezt a részt. Nem tudtam, hogyan fogom kivitelezni... de nem volt időm nagyon gondolkodni, gyorsan lefuttattam pár alap algoritmust az agyamban, és hirtelen, ahol értem felkaptam a párom az óriási ruhájával együtt. Sikerült! Újra sikerült! Ezek után mi, fiúk hátravonultunk felvettük a földre előkészített vörös rózsákat, visszasétáltunk, és megköszöntük párjainknak a táncot.

A folyosóra visszaérve teljes meglepéssel töltött el az érzés, hogy **MEGCSINÁLTUK!!**

Újból kivonultunk a terembe, hogy elkészülhessenek az emlékfotók, utána felkértük tanárainkat egy keringőre. Majd következtek a szülők, rokonok, barátok. Meg persze a közös fényképezkedés. A tánctéren egyszer csak megjelentek körülöttem az ismerőseim, családom, barátaim, rokonaim. Gratuláltak a szalagomhoz, szalagunkhoz. Én meg mosolyogtam, és arra gondoltam: mégsem volt olyan nehéz!

Véget ért a bál...

Szabó Ottó, 12.b

12.A

Osztályfőnök: Dora István

*Bacsa Bence
Bató Richárd András
Botzheim Zsolt
Bőhm Renáta
Farkas Zsófia
Füleki Boglárka
Gulácsi Dominik Kristóf
Gyulai Vivien Judit
Hajdu Anna
Hollósi Márton
Jakab Nikolett Marianna
Kocsor Vivien
Korecz Kitti
Láng Csongor
Mező Péter Bálint*

*Mosó Csenge Noémi
Nagy Dóra Roxana
Nagy Réka
Orbán Zsanett Fanni
Pósán Bence
Pribék Máté
Ruff Diána
Ruskó Tamás
Somogyi Anna
Szabó Zsolt
Szeri Petra
Szmutka Roland
Sztakó Dániel
Tarnavölgyi Zsófia
Tóth-Bucsek Levente*

12.B

Osztályfőnök: Bálintné Kapitor Anita

*Angyal Krisztián
Árvai András Zoltán
Balázs Vivien Edina
Bálint Tamás
Cseke Lilla Bea
Csikj Attila
Enyedi Jázmin Borostyán
Eperjesi Erik
Győrfi Zsófia
Gyurcsina Márk
Gyüre Balázs
Hála Klaudia Csilla
Igaz Gergely
Jäger Tímea
Kóczyán Kármén*

*Lekli Franciska Dóra
Ludván Nikolett Magdolna
Mészáros Marcell
Nagy Brigitta
Sallói Bianka
Sallói Kitti
Schmelzer Dóra
Szabó Ottó Csaba
Szabó Zita
Szfárli Nóra
Tallér Bianka Hajnalka
Tuba Levente
Vajas Norman István
Véber Bianka
Walsh Natalie Laura*

KÉPRIPORT A SZALAGAVATÓRÓL

KÉPRIPORT A SZALAGAVATÓRÓL

Eljött a Mikulás!

December 6-án - na persze, hát mikor máskor? - itt járt a Mikulás. Szinte semmit se öregedett. De hát a Mikulás nem öregszik, ezt minden gyerek tudja!

Bezzeg a gyerekek! Azok mind egy évvel öregebbek lettek! Jaj, vicces! Haha!

A gyerekek várták persze, és voltak, akik énekeltek, furulyáztak, ajándékot adtak a Téliapónak. Persze, ez a másik neve, hiszen télen jön és apó, nem igaz?! Gyönyörű és vicces rajzokat készítettek neki. Ő el is vitte magával.

Nem egyedül jött, krampuszok is voltak vele. Persze megint lány krampuszokat hozott, talán mert azok nem félelmetesek?!

Voltak, akik megtanulták a Mikulás (vagy Téliapó vagy Karácsonyapó) idegen országbeli neveit, és elmondták neki huszonnégy különböző nyelven, hogy a világon másutt őt hogyan nevezik. Csodálkozott is kellőképpen a Mikulás!

Minden teremben jó hangulatban kapták meg ajándékaikat a gyerekek, és virgácsot senki sem kapott! Miért is kapott volna? Hiszen a Mikulás maga mondta, hogy ő a rossz gyerekeknek is hoz ajándékot. Neki az a dolga nagyon régen, és még sokáig!

HAHOTA

Kriszta néni: Ha már így rám néztél, mondd el, hogy mi az a párbeszéd!

Dávid: De véletlen volt!

Eszti néni: Barbi megvan?

Lili: Igen. Csak nem biztos, hogy él.

Anna néni rajzol.

Konor: Rinoszaurusz!

Misi bácsi: Mindenáron... ja nem, Bereczki Áron.

Konor: Petőfi Sanyi: Himnusz.

Konor: A nulla az nem 1?

Zsófi: Mi eszi a franciákat?

Anna néni: Francia muty-muty.

Misi bácsi: Mit teszünk a kályhába?

Áron: Meleget.

Laci: Lusta voltam felverni a tojást, ezért leturmixoltam, de elkapta az ujjamat.

Máté: A márványból lesz a szivárvány?

Gyöngyi néni: Fogjuk és megvesszőzzük a P-t.

Misi bácsi: Na, Bali, tudod mi az égő?

Bali: Fogasztó?

Misi bácsi: Nem, az hogy itt vagy!

Györgyi néni: Szép nagy az egyes, a Konornak is meglett.

Laci: Ady 1915-ben megismerkedett *Bercivel*, akit Csinszkának becézett...

Sára: Ha nincs kezed, rendelj az e-bayról!

Botond: Rádiókészültség volt!

Kata: Van Isten!

Eszter: Te Kata, hittanra jársz, és hittantanár a mamád. Most jelented ki, hogy van Isten??

Kriszta néni: Melyik ország volt az?

Balázs: Párizs!

Sára: Szilágyi Áron (vívó) Nobel díjat kapott!

Máté: Most akkor a Holdra vagy a Napra léptek ki??

Kriszta néni: Milyen irányban van Németország Franciaországhoz képest?

Máté: Jobbra!

HAHOTA

Kriszta néni: Hát Dzszeni, ez siralmas volt!

Dzszeni: Nem szeretnék hármast kapni!

Kriszta néni: Annyit nem is kapsz!

Hajni néni a hetedikben: Megdobna valaki egy radírral?

A terem végéből érkező radír nekiütközik a tanárnőnek.

Hajni néni: Melyik volt az az elmebeteg, aki szó szerint vette a felszólítást?!

Sára: Mondj egy állatot!

Krisztina: Alma!

Kriszta néni: Balázs, te nem jössz helyesírási versenyre?

Balázs: Nem, nem tudok szépen írni.

Kriszta néni: De ez *helyesírási* verseny!

Balázs: Ja? Egyre megy!

Márkó: Tokaj szőlővesszein ért kalászt *legeltél*...

Anikó: Térdig kopik az álla.

Anikó: Jobb ágyak. (Jobbágyok.)

Tamara: Orseolo Péter csak velenceiül tudott.

Luca: Dózsát undorítóan kivégezték.

Károly Róbert Rozgonynál legyőzte az Abba családot.

Patrik: Kriszta néni, hibás a könyv! Az nem Koltó, hanem költő!

Márkó: Széchenyi műve: a Hotel.

Livi: V. Ferdinánd osztrák származású császár.

Zsófi: Szeretett hazánk, Magyarország a reformkor előtt sokat nyelt. De most komolyan. Régimódi volt, ócska és lepukkant, mint egy kétlábú kottaállvány.

Ervin: Mátyás behozta a reneszánszt, és sokak szerint nagy orra volt.

Fábió: Mátyás felesége Hunyadi Mária.

Balázs Szendrey Júlia képénél: Ez nem a Mona Lisa? Tök úgy néz ki!

Konor: A magyarok győztek, de az osztrákok kiszöketek a karmaik közül.

Bence, doga előtt: Tanárnő, nem kér egy kis csokit?

Hajni néni: Engem nem lehet megvesztegetni! Marcipános?

Andi néni, aki tévedésből a 8.a-ba ment helyettesíteni a 8.b helyett:

Vigyázz! Leülni! Mit gondoltok, ki vagyok én?

Gergő: Őszintén szólva fogalmunk sincs!

Dogakérdés: Mire kellene Széchenyi szerint fordítani a hitelt?

Anna: Németre.

MINI-INTERJÚK ÖTÖDIKESEKSEL

1.)

Riporter: Mit gondolsz, miben különbözik az alsó és a felső?

Lili: Hát szerintem attól, hogy az alsóban állandóan figyeltek minket és itt felsőben azért nem annyira, mert itt csak a folyosón vannak tanárok, ott meg a teremben vannak állandóan

Riporter: Mit gondolsz az új tanárokról, nem tetszenek neked, vagy szimpatikusak?

Lili: Vannak olyan tanárok, akik nem tetszenek nekem, vagyis úgy értettem, hogy van, aki nem túl jó, hogy minket tanít.

Riporter: Te is úgy érzed, hogy itt felsőben nagyobb a szabadság, mert nem vagy ezer láncsal a teremhez kötve?

Lili: Igen, én is úgy érzem.

Riporter: Az lenne az utolsó kérdésünk, hogy így nem hiányoznak neked a régi tanáraid?

Lili: Hiányoznak, még most is van, hogy a barátnőmmel át szokunk menni keddenként hozzájuk a nagyszünetben.

2.)

Riporter: Miben más az alsó, mint a felső?

Petra: Nem túl sok mindenben, egyébként csak abban, hogy most már sokkal szabadabbak vagyunk, mint alsóban.

Riporter: Milyen szakkörre járnál/ jársz szívesen?

Petra: Rajzszakkörre.

Riporter: Melyik a kedvenc tantárgyad?

Petra: Nyelvtan, ez egyértelmű.

Riporter: Mit utálsz a legjobban a felső tagozatban?

Petra: Talán azt, hogy a szekrényünk az osztálytársammal legalul van, és állandóan a fejünkön taposnak.

3.)

Riporter: Miben más a felső, mint az alsó?

Lea: Abban, hogy alsóban csak a WC-ig lehetett elmenni, itt meg bárhová az iskolán belül.

Riporter: Melyik tantárgy a kedvenced?

Lea: Történelem.

Riporter: Mit szeretsz a felső tagozatban?

Lea: Bárhová el lehet menni és lehet vásárolni a büfében.

Riporter: És mit nem szeretsz a felsőben?

Lea: Egy valamit nem szeretek a felsőben: több tanulni való van, mint alsóban

Riporter: Melyik szakköre jársz vagy járnál szívesen?

Lea: Járnék barkács-szakkörre!

4.)

Riporter: Miben más a felső, mint az alsó?

Réka: Sokkal szabadabbak vagyunk.

Riporter: Melyik szakköre jársz vagy járnál szívesen?

Réka: Rajz-vagy természetismeret, vagy színjátszó szakkörre!

Riporter: Melyik a kedvenc tantárgyad?

Réka: Tesi, rajz, technika, töri.

Riporter: Mit utálsz a felsőben?

Réka: A fiúk állandóan csocsóznak, és hangosak.

Szalai Szonja, Ilyés Bianka, 5.b

FORDÍTVÁ

(1.rész)

- Gyerünk gyorsabban! Magasabbra a lábakat! A következő lövés biztos leviszi. Mi van magukkal?! Nem a kiségitőben vannak ez itt egy kiképzőtábor... Hajnali öt óra. Normális ember ilyenkor még a takaró alól sem dugja ki az orrát. Csakhogy mi nem vagyunk normálisak. De ezt akkor még nem tudtam.

•

2 hónappal korábban...

•

-Elsődleges feladatuk az ellenséges célponttal végezni, küldetésüket maradéktalanul végrehajtani és a kiképzésen maximálisan teljesíteni. Maguk a legfőbb alakulataink egyike, igen fontos megbízásokat kap, melyek az emberiség javát szolgálják. Nemzetközileg befolyásosak és stabilak. Nem engedhetünk meg semmilyen fegyelmeztelenséget. Érezzék a megtiszteltetést, hogy itt lehetnek. Aki hibázik, repül!

Az évnyitónak vége. Harmadikos vagyok ebben az intézményben. Ha valaki kérdezi, nem én választottam. Amióta az eszemet tudom, ide járok. Ide nem szűrődik be a külvilág zaja. Itt nem ér el semmi, ami kintről származik. Amíg ki nem küldenek. Hogy teljesíts.

-A Z2-es csoport fáradjon a 16-os terembe. - szólal meg egy női géphang.

-Kate nem jössz?

-De, máris.

Ez lesz az első alkalom, hogy feladatot kaptunk. Most lesz a tájékoztató.

-Elérték a megfelelő életkort, hogy részt vegyenek életük első bevetésén. Nincs tévesztés vagy legfőképpen ellenszegülés. Bárki, aki ellen harcolnak, minden körülmények között az ellenségük. Egyetlen feladatuk, hogy végezzenek vele. Hajnalban indulnak.

Ő Mr. Keith a felettesünk. Számára a teljesítmény minden mást felülír. Szerintem igaza van. Hiszen kinek kellenének selejtek...

02:00. Seattle utcáin még mindig világítanak a házak. Elég nagy pazarlás. Ráadásul túl sok a fény. Valami kék kabátos fickót kell keresnünk. Állítólag nem bejelentett robbanóanyag van nála. Mondjuk nem értem, hogy emiatt miért kellene vele végezni. De nincs idő ezen gondolkodni, itt jön...

Lépni sem volt időm, de mintha nem is akartam volna. A T34-es akarom mondani Tara egy pillanat alatt cafatokra lőtte a kabát tulajdonosának fejét. Odarohantam. Nem is volt nála fegyver. Nem sokkal később egy nő rohant a holttesthez. Valami folyt a szeméből. Könnyek. Sírt... Baromság! Ki sír egy holttest miatt? Annak már nem fáj semmi.

Lehet, hogy a tulajdona volt. Lehet fájt a veszteség. Nekem meg az fáj, hogy fölöslegesen pazaroltunk négy golyót egy olyan emberre, akinél nincs is bomba. Oda a havi tartalékom. Most mehetünk vissza a föld alá.

A szállásra visszaérve (más otthonnak hívja, de nekem erre nem volt gusztusom) fura dolgot hallottam.

-Igaz, hogy Kate nem vett részt a küldetésen?

-Nem uram. Együttműködött, de mintha habozott volna. Állítása szerint az utasításunk téves.

-Tehát megkérdőjelezi a döntésemet?

-Igen uram.

-Nézze. Az a lány tehetséges. Képessége utánozhatatlan. Kell nekünk, de nem pótolhatatlan. Csak eszköz. Amennyiben dacol, végezzenek vele.

Végezzenek vele. Csak eszköz. Nem tanuló? Nem értem. Kivégezni? Az alapelvek szerint csak az ellenséges célponttal...

Tizenhat év után most először gondolom, hogy el kell tűnnöm innen.

(Folytatása következik.)

Salvador-Neto Perla, 8.c

GÓLYÁK A PÁCBAN!

A GÓLYATÁBOR

Mindenki nagy izgalommal és kíváncsisággal jött az állomásra a gólyatábor kezdetekor, mivel ott várt mindenkit rengeteg ismeretlen diák és mégis a négy évet megalapozó első benyomásról volt szó.

Azt gondolom, hogy mindenki jó érzéssel és sok új élménnyel tért haza. Első nap még a legtöbben – köztük én is – megszeppenve álltunk a vasútállomáson, aztán ahogy teltek a napok egyre jobban összeszoktunk. Emlékezetes pillanatok voltak, mikor szerencsétlenkedtünk a paprikás krumplinál, mikor hajnali háromkor hulla fáradtan keltünk ki az ágyból, mivel felkeltettek. Amikor a reggeli tornával küzdöttünk meg, amikor összeült az osztály esténként, amikor kikészültünk az eléggé hosszú túrától és amikor folytak a rivalizálások a két osztály között akadályverseny formájában. Jó ötlet volt ezzel kezdeni gimnáziumi éveinket, mivel mindenki ismerős arcokkal, új barátokkal találkozott a másnapi évnytőn. Úgy gondolom, hogy mindenkinek megalapozta a hangulatát és az egymáshoz való viszonyát a következő négy évre. Mindenki sokkal nagyobb bátorsággal fordul a másikhoz, mivel ez a tábor arra kényszerített minket, hogy különlegesebb feladatokat is megcsináljunk és ezáltal az osztály összetartó erejét is növelte.

Összességében számomra ez egy hatalmas élmény volt és nagyon örülök, hogy részt tudtam benne venni!

Az első gólyanap

Már tükön ülve vártuk, hogy elérkezzen ez a nap és megmutathassuk, hogy mi tényleg igazi „Károlyisok” vagyunk.

A 10.-esek nagyok kitétek magukért, ugyanis a napot rögtön egy vicces feladattal kezdtük, amit persze ők jobban élveztek, mint mi. Kismotorral gurultunk egyenként a kapuig, ügyelve a többiekre, nehogy valami balesetet okozzunk, hisz belvárosban nem lehet csak úgy száguldozni, az iskola előtt meg pláne. Én kimondottan élveztem, és ahogy láttam, a többieknek is tetszett. Aztán, amint beléptünk az iskola kapuján, minden 9.-es személyre szóló sminket kapott, melynek felrétegzése közben jókat kacarásztak az alkotók, mi pedig a gólyabál előtt nagy erőfeszítések árán próbáltuk eltüntetni magunkról, ami majdnem sikerült is. Csak az orrunk maradt piros, le sem tagadhattuk volna, hogy gólyák vagyunk.

Az öltözékünk elég nevetséges volt, de a végére egész jól megszoktuk.

Ha már azt hittük volna, hogy vége, hát nagyot tévedtünk! Késő délután folytatódott a gólyanapi programcsomag a gólyabállal. A kreatív és vicces feladatok még jobban összehozták az osztályt. A megtanult osztályhimnusz és osztálytánc is maradandó élmény volt számunkra.

Utána a közös meglepetés - pizzázás is nagyon jól sikerült. Az enni- és innivaló is gyorsan elfogyott, de az egészben akkor is az volt a legviccesebb, amikor Márk egy kicsit megigazította a virágos képet az osztályteremben...

Remélem, reméljük, hogy lesznek még hasonlóan jó és izgalmas programok az iskolában!

KÖNYVMOLYKÉPZŐ

VÖRÖSKERESZTES AJÁNDÉKKÖNYVEK A KÁROLYI KINCSKERESŐ KÖNYVTÁRÁBAN

2017. november 14-én a Magyar Vöröskereszt Budapest Fővárosi Szervezete jóvoltából az Újpesti Károlyi István Általános Iskola és Gimnázium alsó tagozatának Kincskereső könyvtára csodálatos ajándékot kapott. Több tucat olyan könyv, különböző kiadvány gazdagítja immár állományunkat, melyek a mai kis olvasók kedvencei. Így pl.: az Egy ropi naplója és Egy Zizi naplója sorozat kötetei, lovas könyvek, friss, szemléletes ismeretterjesztő művek, illetve a mai kortárs gyermekirodalom néhány remekműve. Ezek a színes, figyelemfelkeltő és élvezetes olvasmányok bizonyára még több olvasót fognak becsalogatni az iskolai könyvtárba, s mint tudjuk, ezekből a lelkes kis

olvasókból lesznek a rendszeres könyvtárhasználó, könyvfaló tanulók, s majdan felnőttek. A károlyis diákok nevében köszönjük a budapesti Vöröskereszt ajándékát!

**Buday Vera és Örményiné Farkas
Andrea könyvtáros tanárok**

NÉPMESE NAPJA A KÁROLYIBAN

Az idei **Népmese Napját** a hagyományoktól eltérően ünnepeltük iskolánkban. Az előző években alsó tagozatos diákjaink több állomásos meseversenyeken vehettek részt. Most szorososan kapcsolódtunk a Népmese Napja központi konferenciájának témaköréhez: a népmese kétféle megjelenési módjára - a rögtönözve elmondott és a könyv alakban, nyomtatásban megjelent – lényegi közös vonásaira és különbségükre irányítottuk a figyelmet. Jelmondatunk: Mondj egy mesét!

Arra kértük – elsősorban az alsó tagozat és az 5. és 6. évfolyam tanulóit, hogy szept. 25-én magyar órákon vagy szept. 29-én osztályfőnöki órákon egy-egy népmesét mondjanak el osztálytársaiknak. Az írásbeli beszámolókból kiderült, hogy a gyerekek örömmel, nagy lelkesedéssel és profizmussal oldották meg a feladatot.

Az 5. b osztályban Egyedi Liliána - A pityke és a kakas; Szalai Szonja - Ki a legelőbb való?; Guth Boglárka - Nyakigláb, Csupaháj és Málészáj; Rosengart Gabriella - Erős János; Hary Lilla - A rátóti csikótojás című meséket mondta el. Valamint kedvet kaptak más mesékhez is, így elhangzott a Három kismalac, a Forró vizet a kopaszra és a Kisgömböc is. Az 5. c osztályban Berki Barbara - A farkas és a bárány; Sándor Zsombor - A három kismalac; Vekerdi Anna Viktória - A kakas és a pipe című meséket adta elő, illetve saját mesét írt Tolnai Viktória: A varázsrépa és Zsolnai Virág: A kiséger (sajt mese) címmel, melyeket fel is olvastak. A 6. c osztályban Erdei Máté - A kis gömböc és a Megitatják a fűzfát; Collaku Rinesa - Terülj, terülj asztalkám; Barta Eszter - A szegény ember hegedűje című mesék hangzottak el, majd meghallgatták "A kismalac és a farkasok" c. mesét cd-ről.

Köszönjük a kollégák és a tanulók együttműködését!

Örményiné Farkas Andrea könyvtáros-tanár

Interjú a vámpírral

Mindenkit érdekelnek a vámpírok. Évszázadok óta foglalkoztatják a képzeletet, hátborzongató történetek hősei, elkárhozott, démoni teremtmények, az éjszaka gyönyörű vadászai, akik embervérre éhezve lesnek gyanútlan áldozataikra. Ezek a mesék olyannyira lenyűgözőek, hogy egyesek szinte már megszállottan rajonganak értük. Talán éppen ezek a gondolatok jutnak eszébe annak az ifjú újságírónak, aki egy nap különös felkérést kap: valaki, aki azt állítja magáról, hogy vámpír, szeretne interjút adni neki. Ám bármire is számít, egy különös pozőr helyett valódi démont talál. A döbbenet riporter szeme előtt megelevenednek a mesék, életre kelnek a legendák, s míg a különös, korszakokon átívelő történet kibontakozik, megismerhetjük egy szörnyeteg emberi lelkét, vágyait, ösztöneit, évszázados kutatását igazságok és válaszok után, s megtudhatjuk, hogy az egyetlen dolog, ami enyhítheti az örök élet kínját, a szerelem.

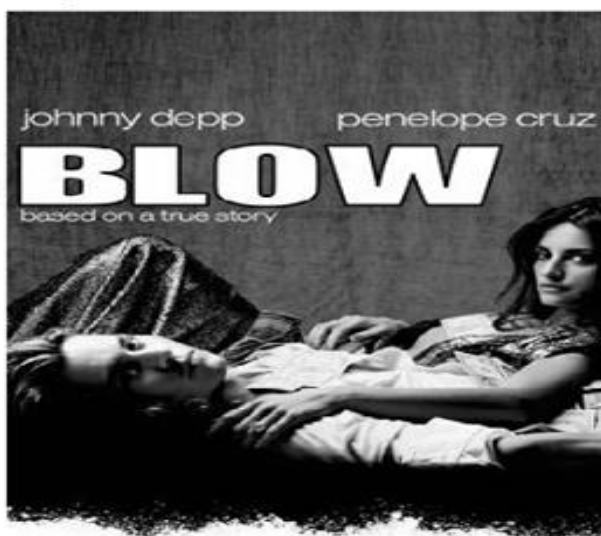
Betépve (Blow)

A hetvenes években a kokain egy viszonylag ismeretlen illegális szerből olyan több százmilliárd dolláros üzletet jelentő nemzetközi árucikké nőtte ki magát, amely egész nemzetek sorsát képes meghatározni. A legtöbben azt hiszik hogy a kokain robbanásszerű elterjedése mögött a hatalmas kolumbiai drogkartellek álltak, akik mindenáron világméretű üzletet akartak csinálni. Kevesen tudják, hogy egy amerikai volt az, aki lehetővé tette a kolumbiai drogbárók számára, hogy betörjenek a piacra. George Jung, egy átlagos kisvárosi srác volt, aki elhatározta, hogy az amerikai álmot a maga sajátos módján valósítja meg. Meglátta a nagy üzletet a kokainban és elkezdte nagy mennyiségben importálni a szert az Egyesült Államokba, amely kollégista diákoktól egyetemi professzorokon keresztül hollywoodi hírességekig rengeteg embert juttatott újfajta, izgalmas kábulathoz. Jung hamarosan óriási vagyona tett szert, azt tehette, amit csak akart. Olyan életet élt, amilyenről nagyon sok ember álmogozik. De bármit is tett, amire a legjobban vágyott, azt nem kapta meg. Olyan szerelmet, amelyet senki nem vehet el az embertől.

**Ezt a Moovie.cc,
és Mozicsillag.cc
oldalon,
reklámokat kilőve,
megtekintheted!**

**Mirtha Jung
(Penelope Cruz)**

**George Jung
(Jhonny
Depp)**

Karácsonyi habcsók

Hozzávalók:

- ✓ tojásfehérje, amit pontosan lemérünk
- ✓ pontosan háromszor annyi porcukor
- ✓ zöld ételfesték
- ✓ a díszítéshez dekorcukor

- I. Egy fém keverőtálban a fehérjéből kemény habot verünk. A kemény fehérje habba beletesszük a porcukrot és elkeverjük. Sűrű, ragacsos massa lesz.
- II. Egy edényben vizet forralunk, melyre a fém keverőtálat rátesszük és tovább folytatjuk a habverést, amíg a hab már jó meleg, fényes nem lesz. Tehetünk bele ételfestéket is.
- III. Kivesszük a vízfürdőből és a habot tovább verjük, amíg kemény lesz. Hagyjuk kihűlni a masszát.
- IV. A habot habzsákba töltjük és sütőpapírral borított tepsire karikákat vagy kúpokat nyomunk, majd cukorkával díszítjük.
- V. A tepsit 50 fokos sütőbe toljuk és 3 órán keresztül kiszárítjuk a habcsókokat.

Felhasználható: karácsonyfa díszítésére, vagy saját gyomrunk megtöltésére. ☺

A MUZSIKA HANGJA

A ZENE VILÁGNAPJA

Október 2-án ismét megemlékeztünk a zene világnapjáról. Gyerekek és felnőttek együtt tapsolták meg a szereplőket, akikre igazán büszkék vagyunk, és akiknek további sok örömet kívánunk a zene műveléséhez. **Szereplők: a lánykórus (vezényelt: Antal Gáborné Géczi Beáta), Kovács Szilvia (furulya), Varga Máté (gitár), Kaszab Enikő (hegedű), Simon Boróka, Nagy Natália, Pordán Kitti és Fábián Eszter (zongora), Trendl Luca (furulya) és Baróti Lilla (szólóének).**

**A műsorközlők Németh Helga és Páncsity Panna voltak.
A műsort összeállította: Dévai Anikó.**

A felső tagozaton első fellépőnk Bori Boglárka 5.d osztályos tanuló volt, aki egy rézfúvós hangszerrel, a vadászkiáltással ismertetett meg minket. Csajkovszkij: Régi francia dala csendült fel. Ezután Cseke Jácint 6.b osztályos tanuló tehetségében gyönyörködhattunk, aki a Karib tenger kalózái című film egyik betétdalát adta elő nekünk zongorán.

Szellák Daniella ezúttal a világhírű Titanic című film főcímdalát adta elő: My heart will go on. Zongorán kísérte: Szabó Ottó a 12. b.-ből. Ezt követően Kaszab Nándor 5. c osztályos tanuló cselló hangszeren játszott nekünk. Nándi már elsős kora óta gyakorol ezen a komoly hangszeren. Tehetségét most velünk is megosztotta. Ismeretlen szerző: Tarantella című darabja csendült fel. A tarantella kifejezés Dél- Olaszország jellegzetes táncait, illetve a hozzájuk kapcsolódó zenei stílust jelöli. Utána a 8. c osztályos Salvador-Neto Perla következett, aki Weiner Leo: Rókatáncát adta elő fuvolán. Perla kitűnő játékával megmutatta nekünk, milyen tág hangtartománnyal rendelkezik ez a csillogó hangszer.

Akik szerdánként nagyszünetben az aulában tartózkodnak csodálhatják Botos Gergely 7.a osztályos tanuló magával ragadó zongorajátékát. Természetesen ez alkalommal sem telhetett el koncert nélkül. Chopin(Sopen): egyik népszerű keringőjét varázsolta elénk a színpadra. Fryderyk Chopin a romantikus zongoramuzsika nagy alakja. Virtuóz zongoraművész és remek előadó volt. Szinte egy kötetnyi keringőt komponált, mely az akkori társasági életnek nélkülözhetetlen része volt. Műsorunk zárószámaként a Passenger együttes Let her go című dala csendült fel. Akik előadták remek muzsikuskok: Angyal Krisztián énekelt, Szabó Ottó elektroakusztikus gitáron játszott a 12. b osztályból. Ritmuskísérettel közreműködött Botos Gergely.

Kórustalálkozó Újpesten

Kórustalálkozót hirdetett az Újpesti Erkel Gyula Zeneiskola, melyen sikerrel szerepeltek kórusaink: az Alsós Lánykórus és a Tanítók Kórusa. A lányokat Antal Gáborné Géczy Beáta és Dévai Anikó készítette fel. A rendezvényre november 22-én került sor az ifjúsági házban. Az eseményen Dávidné Szabó Melinda a zeneiskola vezetője, valamint Tamás Ilona, az Észak-Budapesti Tankerület igazgatója mondott ünnepi köszöntőt. Rajtuk kívül részt vett a Lázár Ervin Általános Iskola, a Pécsi Sebestyén Zenetagozatos és a Homoktövis Utcai Általános Iskola két kórusa, a Csokonai Vitéz Mihály Általános Iskola és Gimnázium, a zeneiskola kamarakórusa, valamint a Szigeti József Általános Iskola gyermek- és tanári kórusa. Jelenlétével megtisztelte az eseményt Balázs Árpád zeneszerző is, akit a részt vevő 600 gyermek a Bodzavirág című dal közös eléneklésével köszöntött 80. születésnapja alkalmából. Felemelő, szép közösségi és zenei élmény volt, lelki töltődést jelenthetett kicsinek és nagynak egyaránt!

Másodikosok sikere az Ady színpadán

Teltház előtt léptek fel a *második a-sok* pénteken az Ady Endre Művelődési Házban, ahol a *Csendül a nóta!* című nagyszabású rendezvényen ők voltak az első felkonferált műsorszám. Varga Szófia szólóban, Suki Korina, Szabó Dorina, Melnicsek Alex és Varga Máté pedig csoportosan mutattak be egy-egy népdalcsoportot.

A rendezvényt "Az örökifjak tiszteletére" szervezték meg, így megjelent a színpadon minden olyan műfaj, mely az idősebbek körében is népszerű. A műsort az Újpesti Cigányzenekar nyitotta meg. Ők akkor is a színpadon voltak, amikor a gyerekek énekeltek, s a képeken is jól láthatóan nagy tetszéssel hallgatták szép hangú gyerekeinket.

A gyerekek felkészítését Garamszegi Anett tanítónak köszönjük!

HALOWWEEEEEEN!

Rémséges Halloween-t! ☺

Angoltanáraink és a diákönkormányzat szervezésében egy Halloween-partyn vehettünk részt 2017. október 26-án, csütörtökön iskolánkban. A programot az esti órákra szervezték tanáraink, hogy a kísérteties hangulatot a rémisztő és vidám feladatok mellett még a sötétség is fokozza.

A beugró feladat az volt, hogy minden csapatból legalább egy versenyzőnek beöltözve kellett érkeznie a bulira, és csapatonként egy kifaragott halloweeni tököt is hozni kellett magunkkal. Ezután kezdődhetett a játékos multság.

A játék legelején minden csapatnak választania kellett egy csapatnevet, majd pedig egy filmrészletet láthattunk, ami alapján ki kellett töltenünk egy kvízt. Ezt követően régies kifejezéseket kellett megmagyaráznunk, majd pedig mindenki indulhatott a további feladatok első helyszínére csapatával.

Volt olyan állomás, ahol egyre kisebbedő lapokon kellett két-két embernek táncolni, illetve voltak olyan termek is, melyekben bekötött szemmel kellett keresztyülni egy padokból kialakított labirintuson úgy, hogy az tele volt egér- és patkánycsapdákkal.

Kedvenc feladataink között szerepelt az „almás feladat”. Itt a szánkkel kellett kihorgászunk az almákat egy kádból, majd pedig átszállítanunk egy másik, távolabbi helyen lévő vödörbe azokat. Ezen felül a fánkevés is nagyon klassz volt, ami a következőképpen zajlott: egy kötélre különböző magasságban voltak felfüggesztve fánkrok, ezeket kellett egy megadott időn belül megenni. Ezek mellett volt olyan feladat is, amiben a Halloween szóból kellett kiraknunk újabb értelmes szavakat.

Amikor végeztünk az egyes állomások feladataival, akkor a versenyzést az aulában folytattuk, ahol először 3db WC papírral kellett egy csapattársunkat betekerni múmiának, majd pedig a jelmezbe öltözött csapattagok versenyeztek jelmezeikkel. A boszorkányjelmezzel első helyet kaptam a közönségzavazatok alapján.

Ezután az este az eredményhirdetéssel zárult.

Nemcsak az első helyezés miatt, de egész este alatt szerzett élményeim miatt is azt mondhatom, hogy nagyon jól éreztem magam csapat-és osztálytársaimmal együtt, ezért már tervezzük, hogy jövőre is eljövünk erre a remek rendezvényre.

Köszönjük valamennyi szervezőnek a munkáját!

Széki Réka és Csaba Lili valamint az összes 7.b-s csapattag

KI MIT TUD?

2017. október 26-án zajlott iskolánkban a Ki mit tud? rendezvény a felső tagozatosoknak, amelyre remek produkciókkal készültek tanulóink. A programot meghívott vendégek is színesítették.

Műsorvezető: Paál Eszter 9.b

A zsűri tagjai: Aranyosi Lóránt tanár úr, Várhalmi Márta tanárnő, Szabó Klaudia és Szántó Nóra DÖK-ös képviselők. Szervezők: Bögös Réka és Gulyás Katalin tanárnők.

I. helyezettek:

- Berki Barbara 5. c showtánc
- Cseke Jácint 6.b zongora

II. helyezettek:

- Dercze Péter 6.c prezentáció
- Fontányi Alexandra 5.c saját versek

III. helyezettek:

- Bori Boglárka, Hladony Kornélia, Hollós Mirjam, Kovács Fanni, Sándor Kinga, Sütő Emese, Szalai Kitti 5.d ének
- Csajbók Réka, Seeler Fruzsina, Tumbász Laura 5.a hip-hop tánc

Az Igazgyöngy Alapítvány és Művészeti Iskola tanulóinak munkáiból nyílt kiállítás

December 4-én nyílt meg a különleges tárlat, mely gyerekek gyönyörű alkotásait mutatja be. Az ünnepélyes megnyitón Hirmann László igazgató úr köszöntője után Kun Alíz beszélt az alapítvány részéről. Az Alsós Szintársulat tagjainak rövid, zenés-táncos lírai műsora jól illeszkedett az esemény témájához és hangulatához.

Szereplők voltak: Horváth Lili, Tóth Csenge, Dombovári Kata, Varga Luca, Fekete Mirella, Szabó Melissza, Kormány Nina, Nemzecske Júlia, Tomasics Viktória, Karaszi Lilla és Ruttmayer Dániel. Konferált: Szalay Petra

Újpest diákösztöndíjasai - gimnazista diákjaink sikere!

Az újpesti Önkormányzat 1997 óta működteti az Újpesti Diákösztöndíj pályázati rendszert a kiváló eredményt elérő újpesti diákok támogatására, melyek célja, hogy támogassa a kiváló tanulmányi eredményt elérő, illetve a művészetek vagy a sport területén kiemelkedően tehetséges tanulókat és hallgatókat a középiskola sikeres folytatásában, elősegítve ezáltal felkészüléseket a felsőfokú tanulmányok megkezdésére, valamint segítséget nyújtson az eredményes befejezésben. Büszkék vagyunk arra, hogy a 26 díjazott közül hárman a mi gimnáziumunk tanulói. Ezzel méltóan reprezentálták iskolánkat a kerületi középiskolák között.

**UGRÓ GYULA TANULMÁNYI
DIÁKÖSZTÖNDÍJASOK: Szigeti
Panka Boglárka és Hladony Károly**

**SZÖNYI ISTVÁN ALKOTÓMŰVÉSZI
DIÁKÖSZTÖNDÍJAS: Ősz-Varga Lilla**

Gratulálunk a díjazottaknak!

**Ösztöndíj
a legjobbaknak**

Az ösztöndíjasokkal készült interjút itt
láthatjátok:

[https://www.youtube.com/watch?v=USUTn
C8tPs0&feature=youtu.be](https://www.youtube.com/watch?v=USUTnC8tPs0&feature=youtu.be)

